

EDITORIAAL

Dit is het eerste nummer van 1999. Het bereikt u veel later dan we hadden verwacht en gehoopt. De ernstige besprekingen door onze interne en externe beoordeelaars - waarvoor onze oprechte dank - hebben ervoor gezorgd dat uiteindelijk slechts enkele van de ingezonden artikels geplaatst konden worden. Wij verwachten dat deze problemen weldra van de baan zijn vermits wij ons kunnen verheugen op een voldoende aantal inzendingen, onder meer in het kader van twee themanummers, een over sociaal kapitaal en maatschappelijke participatie en vermoedelijk een over extreem rechts. Daarnaast zijn nog enkele boeiende bijdragen in herwerking.

Dit nummer bevat drie bijdragen en een aantal boekbesprekingen. In het eerste artikel behandelt Kees van Kersbergen de weerstanden van de verzorgingsstaat tegen verandering ondanks de grote uitdagingen van deze veranderingen voor het bestaande systeem. Hij gaat na in hoever de institutionele theorieën in staat zijn om de veranderingen op institutioneel vlak en op gebied van het beleid te identificeren.

De tweede bijdrage van Eva Bruyninckx en van Dimitri Mortelmans neemt eveneens veranderingen onder de loep, maar dan toegespitst op de rol van het concept "kwaliteit van het leven" binnen het systeem van de gezondheidszorg. Er wordt geschetst hoe het biomedisch paradigma uitgedaagd wordt door een meer holistisch en integratief perspectief. De rol daarin van het concept "kwaliteit van het leven" wordt onderzocht. De studie eindigt met de stelling dat een combinatie van professionalisme met persoonlijke ervaringen cruciaal is voor een modern systeem van gezondheidszorg.

De derde bijdrage van Marc Hooghe ten slotte behandelt de achtergronden van politieke passiviteit met behulp van een aantal interviews in het kader van focusgroepen. Hierbij wordt bijzondere aandacht besteed aan de situatie van vrouwen in lage professionele statusposities. Na een evaluatie van de mogelijkheden en beperkingen van de toegepaste methode wordt ingegaan op de redenen die de respondenten naar voren schuiven als reden van hun passiviteit op politiek gebied. Zij wijzen op een aantal belemmeringen voor mensen zoals zij. Dit vormt voor de auteur een aanleiding om de richting van causale relatie tussen politieke kennis en politieke participatie ter discussie te stellen.

Jaak Billiet
Hoofdredacteur

